

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET
ABONNEMENT KOST F1.25 P. KWART.

23^B JAARG. ♦ NR 4

REDACTEUREN:
E. KANN, ♦ MEJUFFROUW J. BECKERING VINCKERS, ♦ G. E. MATHIJSSSEN GERST,
J. W. ERNSTE, ♦♦♦ G. A. VAN STEENBERGEN, ♦♦♦ MEJUFFROUW E. DE KOE,
♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

21 OCTOBER 1920

PROUD: Redactioneel: De Economische opzet. — D. S. Federatie: Bekendmaking. —
Verslag Novitiaatstijd; Er wordt beweerd. — Gedachten en Gedichten: Kritiek der
Rede. — Vereenigingsleven: Soc. Techn. Vereen. v. Dem. Ing. en Arch. — Studie-
en: Centrale Commissie. — Studentenbelangen: D. S. V. „Onze Koloniën”. — Familie-
en. — T. H.: Aanvang colleges en oefeningen; Uitslag Examinens. — Feuilleton: De
Erfgenaam. (Vervolg).

REDACTIONEEL.

DE ECONOMISCHE OPZET.

De vorige week ter ellder ure beslist werd, dat er in de S.W.-structuur
ingrijpende veranderingen zouden worden aangebracht, was de
nie niet meer in staat alsnog tijdig voor een passend bijschrift zorg te
zoodat wij eerste nu enig commentaar bij de verandering van
„ht” van ons blad kunnen geven.

het voorkomen van het S.W. gedurende de laatste jaren misschien
nigszins royaal karakter, economisch opgezet, in verband met stijging
papier, druk en administratiekosten, was het zeker niet.

verlangde de tijdgeest op 't oogenblik minstens een schreeuwende
n, hyper-modern verfantaseerde uitgave, toch heeft dit noch uitgever,
redacteuren laten verleiden tot de uitgave van een meer in verband met
Nist-uiting-realisme staand weekblad.

gendeel! Tot een goedkoopere uitgave is besloten. Goedkoop in de
beteekenis van het woord. De breede marges zijn er voor 't grootste deel
ript, die worden nu weer in volgende nummers verwerkt. Het „hoofd”
der plaats in gaan nemen, de naamlijst der redacteuren is met be-
ener letter afgebrukt, terwijl links daarvan tenminste weer te lezen
hoeveel het blad kost. Nu klopt ons hart van blijdschap, want wij
n, dat de abonnementsprijs van f 6.— op f 5.— per jaar is gedaald.
wat bereikt moest worden: de prijs van het blad is verminderd en
at, zij 't dan ook procentgewijze, méér in.

rechterzijde der redacteuren staat te lezen, dat inzendingen voor
lagmiddag 4 uur aan het redactie-adres moeten zijn ingestuurd. Dit
er, om er U aan te houden, heeren en gelukkig ook dames inzendingen

de opzet van het blad is meer economisch geworden door het initia-
n den uitgever.

valt er nog een ander initiatief te nemen, en dit wel door U, paar
rd eerstejaars.

gij begrijpen, dat door uw lidmaatschap het aantal abonné's een
stijging kan ondergaan en dat daardoor de abonnementsprijs nog
rijk verminderd zou kunnen worden?

er ziel, wij hebben het niet enkel en alleen op uw beurs gemunt, neen,
ellen ons voor, dat wij veel aan uw toewijding voor ons blad, het
le Delftsche Studentenorgaan kunnen hebben.

dan denken wij een oogenblik aan uw eigen voordeel als Delftsch
t, dat lijkt ons bij een abonnement op ons blad veel gebaat....

an zitten wij niet stil...., doch werven.... opdat ook ons „uitzicht”
ere....

REDACTIE.

zijn inteekenlijsten in de keuken van het Hoofdgebouw der T.H., bij
ekhandel der firma J. Waltman Jr. en op de Sociëteit Phoenix.

wijze van betaling is als volgt geregeld:

leden krijgen automatisch het abonnement op de Corpsrekening, die
mijnen betaald wordt. Andere abonné's worden aangeraden hun
ement vooruit te betalen bij de firma Waltman aan de kassa of per
no. 5878), daar bij het aanbieden van kwitantie incassokosten in
ng worden gebracht, en deze tegenwoordig zeer hoog zijn.

ADMINISTRATIE.

D. S. FEDERATIE.

BEKENDMAKING.

resident van den Senaat van het D.S.C., President van de Reglements-
ssie der Delftsche Studenten-Federatie bericht, dat door hem bij de
g der Technische Hoogeschool te Bandoeng een sympathiebetuiging
Delftsche Studenten aan den Rector-Magnificus der I.T.H. is gezonden,
rzoek deze te willen overbrengen aan de Studenten. Hierop is door
et volgend antwoord ontvangen:

EdelGeboren Heer.

genoegen heb ik voldaan aan het in Uw telegram van 7 Juli vervat
k, om aan de Bandoengsche Studenten de sympathiebetuiging hunner
he collega's over te brengen. Deze betuiging werd met groote ingeno-
el ontvangen, en krachtige instemming werd betuigd aan mijn voorstel,
voor dank te zeggen en te verzekeren, dat de gevoelens van sympathie
eerig zijn.

ne geef ik bij dezen uitvoering aan dat voorstel.

Met de meeste hoogachting,
(w.g.) J. KLOPPER.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

zen tot vice-secretaris bij enkele candidaatstelling:

A. G. F. SMIT Jr.

lag den 15en October had de opening der Novitiaatstijd, waarbij de
tie van den nieuwen vice-secretaris, plaats.

De kroeg is met bloemen versierd, terwijl het aantal novieten niet onbe-
vredigend is te noemen.

Als andere jaren, ook nu weer het imponeerende begin, de installatie-
speech van den voorzitter, de „electronen”-rede van den president der pro-
pagandacommissie, — als andere jaren voltrekt zich weer het ceremonieele
gedoe, waarbij de ouderen zich vervelen en de novieten doen, alsof ze zich
vervelen.

Daarna het cabaret dat, met het bier de gemoederen vlug in de stemming
brengt.

Het tooneel is smaakvol gedecoreerd. Hoe aardig steekt de groene achter-
grond bij den bondskleurigen troonhemel af, terwijl de gemethamospheerde
Wattjesteekeningen de meest gondastische lichtsoorten op het tooneel werpen.

De mijnheer met den Franschen naam wordt niet onverdienstelijk ge-
songfleerd, terwijl de „Joussoufs” een levende reclame voor „Achillus”
vormen.

Ali Baba en Noit vertolken met succes hun solo's, waarbij door „Geitje”
als mannequin de nieuwste mode gelanceerd wordt, waarin echter te veel
met „rouge” gewerkt was.

Het enthousiaste publiek dwingt Piétro zijn geheele ziel uit te zingen,
waarna „de Fransche gouvernante den novieten hun doen en laten uit-
stippelt.

Om 1 uur wordt de kroeg door een „Dekkeriale” verordening droog-
gelegd, wat de oorzaak is, dat men op een behoorlijken tijd uitgezongen naar
huis gaat.

Vrijdag den 15en hield „Logika” haar jaarlijksche novietenvergadering,
welke druk bezocht was. De heer Schermerhorn ontwikkelde in zijn lezing
over „Levensrichting” de historische ontwikkeling van alle principieele
inzichten, welke in het daaropvolgende debat zeer scherp tot uiting kwamen,
hoewel er nog niet „geknokt” werd. Daarna het improviseeren der eerstjaars,
hetwelk veel lachsucces opleverde, en waarvan het nut nogmaals door den
voorzitter uiteengezet werd.

De volgende vergadering werd in de eerste week van November bepaald.

Deze week schittert boven de andere uit, door zijn maximumprogram van
geestelijkheden, waarbij het kegelconcoors het waardige slotnummer vormt
van den kermisavond, die op a.s. Vrijdag gegeven zal worden. NOTNA.

ER WORDT BEWEERD:

- DAT de D.S.B. nooit verloren gaat, evenmin als de 1e—ne jaars,
- DAT zulks op den Cabaretavond door verheffende liederen bezworen is,
- DAT deze overigens uitstekend is geslaagd en
- DAT Bokkie vele harten heeft veroverd in z'n nieuwste modejapon.
- DAT Smit de redenaar en filosoof bij uitnemendheid is, maar
- DAT er nog veel bolsjewieksche electronen ronddolen,
- DAT labiel evenwicht voor tooneeldecors minder gewenscht is,
- DAT sommigen zelfs bij 't toedienen van vergif niet den gepasten ernst
kunnen bewaren.
- DAT souffleurs, om tijd te besparen, voortaan beter doen zelf ten toonele
te verschijnen,
- DAT tafeltjes dienen om volle (eventueel leege) glazen op te plaatsen en
- DAT ze niet dienen voor 't bouwen van even hooge als wankelbare steigers,
maar
- DAT de doodensprong toch keurig is geslaagd,
- DAT de heer Dekker zich aanbevolen houdt voor de levering van capes, als
anderszins, voor tooneelcostumes,
- DAT de muzikanten uitstekend opdreef waren, maar
- DAT een enkele kernachtige uitdrukking ter verdere aansporing, niet
onnoedig werd geacht,
- DAT 't wrijven in den maneschijn, anders dan in verafgelegen en beschutte
hoekjes, lang niet je dat is, maar
- DAT sommigen hopen, dat „Freddy” zich hierdoor niet beleedigd zal voelen,
- DAT er stemmen opgaan om van de kegelplank een goot te maken ter
reduceering van het aantal poedels en om op de biljart wedstrijden
met t w e e ballen te spelen,
- DAT premieloten verkocht worden beneden civielen prijs en
- DAT Lipkenstraat 7 je adres is om veel geld te verdienen, maar
- DAT booze tongen zeggen,
- DAT nog veel meer verloren wordt,
- DAT niet iedereen de Engelsche taal machtig is, maar
- DAT de kortste verbinding tusschen twee punten in iedergeval een recht-
lijn is,
- DAT men zich kostelijk vermaakt heeft op den avond van 5 Oct., en
- DAT het Bestuur een woord van lof verdient en
- DAT zulks ook toekomt aan alle commissieleden en medewerkers,
- DAT beweringen in dezen geest voortaan meer zullen verschijnen.

OPMERKER.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

KRITIEK DER ZUIVERE REDE.

Het toneel stelt voor een gezellige kamer. Voor de haard waarin vuur brandt
zit zij in 'n boek te lezen. Er wordt geklopt en als ze ja roept, komt 't hoofd
van de man uit 't spel om de deur, vervolgens hij zelf.

Hij. Ben je alleen thuis....

Zij. Dat zie je....

Hij. Waar is Hans....

Zij (niet van plan zich te vermoeien). Uit....

Hij. Zeg blijf je zo. Waar is ze heen?

- Zij. Moest je haar hebben....
- Hij. Dacht je dat ik voor jou kwam.. Ik had van morgen met 'r afgesproken.
- Zij. 't Schoot er ineens te binnen dat ze naar Beekman moest, wiskunde repeteren. Maar ze komt dadelik weer, 't is al bij achten.... Erg teleurgesteld?
- Hij. Ja.... eh, dat wil zeggen....
- Zij. Nou je kan wel even wachten.... Ga zitten....
- Hij. Dank je, ik kom straks wel even terug, ik moest....
- Zij. Was 't druk van morge bij Jan Taai....
- Hij. Tamelik. 'r Niet geweest, jij....
- Zij (op 'r gemak). Ik lag nog zalig in m'n nest. Die droge kost op de vroege morgen, dank je. Maar heb je diktaat gemaakt van deze mens.
- Hij. Ja, hier (reikt het haar). — Wil je 't hebben?
- Zij. Weet je wat? Als jij nu eens op je gemak voor mijn buro ging zitten en bijschreef wat ik gemist heb. Als je klaar bent, is Hans terug.
- Hij. Ik heb wel wat beters te doen, dan voor jou....
- Zij. Weggaan zeker, en straatjes omlopen, en straks nog eens terugkomen....
- Hij. Bijdehandte kat!.... Ik ben daar jou zwarte slaafje. Je bent zo tiranniek als Cleopatra of als Kees Hartog, die z'n meisje teekeningen laat inkten en 't zo prettig vindt geëngageerd te zijn....
- Zij. Ben ik met jou geëngageerd.... Dan zou je es zien....
- Hij. Dat moest er nog bijkomen. Ik dank de goden op m'n blote knietjes....
- Zij. Vriendelik ben je. Komplimenteus....
- Hij. Best, dan smee ik de goden op m'n blote knietjes, dat ik het worden mag.
- Zij. Wat?
- Hij. Verliefd op jou en vervolgens geëngageerd.
- Zij. Dat zou je nog niet meevallen.
- Hij. Verliefd worden kan ik op ieder meisje.
- Zij. Maar geëngageerd.
- Hij. Dat 's waar. Daar loop ik de kans je een gave toe te schrijven, die je niet bezit.
- Zij (kattig). Wát heb ik niet!
- Hij. De gave in mij je toekomstige man te zien. Daar is een zekere mate van fantasie voor nodig.
- Zij. Heel veel zelfs.
- Hij. O, nee. De meeste meisjes hebben een bedroefd schijntje. En ze leveren 't hem, in de een of andere dwaas hun uitverkorene te zien. Ben ik zovóél beroerder dan de meeste mannen?
- Zij. Bescheiden gesproken! Maar jij zou dus in elk meisje dat ideaal kunnen zien....
- Hij. Ik heb ook 'n teugeloze fantasie. En verder 'n fabelachtig vermogen m'n verbeelding voor werkelijkheid te houden.
- Zij. Ik begrijp niet, dat je niet veel meer dwaasheden begaat.
- Hij. Toch nog meer dan plezierig is....
- Zij. Dat heb je alleen aan je zelf te wijten.
- Hij. Zo, heb ik misschien toen ik geboren werd om 'n natuur gevraagd, die me verliefd doet worden op elk meisje, dat er aardig uitziet en waarmee ik langer dan tien minuten alleen ben.... Is het mijn schuld, dat ik dadelik wég ben als zo'n kindje me aankijkt.... en later doodongelukkig als blijkt, dat ze niets om me geeft?
- Zij. Arme jongen. Je bent hier op 't ogenblik dus in 'n gevaarlike situatie.
- Hij. Ik ben hier nog maar vijf minuten. En bovendien in 'n veel te nuchtere bui om me op te winden.
- Zij. Das jammer.
- Hij (verschrikt). Wat!
- Zij. Ja, want dat zegt zoveel, als dat je mijn diktaat niet overpent.
- Hij. Heb ik dat gezegd, o dat 's makkelijk (gaat lui erbij zitten).
- Zij. Doe je niks voor 'n meisje als je niet verliefd op 'r bent?
- Hij. Och.... dat hangt er van af. ('t Is even stil, zodat je hoort hoe het buiten is gaan regenen. Als hij dat hoort:)
- Mooi, nou gaat het ook nog regenen. Net als ik van plan ben weg te gaan....
- Zij. Vervelend hè, als het weer zo je plannen in de war stuurt.
- Hij (opzettelijk). Ja buitengewoon onaangenaam. (Stilte.)
- Zij. Voel je je nu niet 'n parasiet der maatschappij, die helemaal geen nuttig werk verricht?
- Hij. Nee, zo fijnvoelend ben ik niet. En bovendien verricht ik uit prinsiepe geen nuttig werk alleen uit naastenliefde.
- Zij (argeloos). Zo, wat moet je er dan voor hebben?
- Hij (plotseling reagerend op 'n invallende gedachte). 'n Kus!
- Zij. Wordt niet onesteties. Ik dacht dat je niet verliefd op me was.
- Hij. Wat heeft dat er mee te maken.... en wie zegt je dat ik 't dan niet word....
- Zij. Liever niet....
- Hij. O vrouwelijke logieka. Daarnet nam je me haast kwalik het niet te zijn.
- Zij (gemakkelijk zich nestelend in 'r stoel in rustig argumenteren).... en zei jij dat je gelukkig niet met me geëngageerd was?
- Hij. Weer wat anders. Verliefd zijn is ten slotte je eigen zaak. Daarmee kun je alleen jezelf hebben. Maar ben je geëngageerd, dan heb je de kans een meisje ongelukkig te maken. Het is de oude kwestie, wie er 't eerst genoeg van heeft.
- Zij. Verheven opvatting.... Ben je altijd zo vol naastenliefde?
- Hij. Ja, behalve van avond en uitgezonderd in 't overschrijven van alle soorten diktaten.
- Zij. Hè, en dat had ik nou juist zo graag. Ook hield je dan 'n tijdje je mond. Ik kan zo ook niks uitvoeren.
- Hij. Het regent zo.... anders ging ik wel weg.... Maar je kent de voorwaarde om me stil te krijgen.
- Zij. Wordt nou niet weer kinderachtig.
- Hij. Daar net was ik onesteties. Neem me niet kwalik, maar dat ben ik liever, als het jou 't zelfde is. Het is een meer royale manier elkaar uit te schelden.
- Zij. Zanik niet. Dan heb ik je nog liever op 't punt van engagementen. Neem nou Leo en Willy, is dat niet alles hemelse zaligheid? Ze zijn 't altijd eens, denken altijd aan 't zelfde en als de een iets zegt, had juist de ander 't willen doen.
- Hij. Wat hem niet verhindert 't nog te zeggen.
- Zij. Dat is zielsverwantschap....
- Hij. Ja, daar begint het mee. Je verbeeldt je in een ander het spiegelbeeld van je goddelijke zelf te ontdekken. Dat 's makkelijk genoeg. 't Lijkt altijd in sommige opzichten. Net als mensen in een boek, die je interesseren, omdat je jezelf net zo denkt.
- Zij. Gut ja, heb jij dat ook gemerkt....
- Hij. Het ligt toch voor de hand. Vandaar de simpatie.... in boeken ho voor mensen met grote eigenschappen, waarvan ieder ook lie sprankje bezit.
- Zij. En toch lopen er nog altijd mensen in.... Maar wij zijn ge schuw....
- Hij. Ja, ik heb jou gewaarschuwd....
- Zij. Wat denk je wel, ik zeg immers net, dat ik het ook gemerkt had.
- Hij. 't Is merkwaardig, dat je allebei tot zo'n konklusie komt.... Er is tussen ons iets gemeenschappelijks. We begrijpen elkaar.
- Zij. Maar wij zijn ook niet verliefd....
- Hij. Nee, daar zal het van komen. Wij kunnen ten minste ons ver gebruiken....
- Zij. En dat ken je dan niet. Je begrijpt niet, dat je iedereen vervee je weë gedoe.
- Hij. En niet alleen elkaar, wat lang zo erg niet zou zijn. Maar ik geloof dat ik jou vervelen zou....
- Zij (nieuwsgierig). Waarom niet?
- Hij. Wel, we zouden over gewone dingen praten, net als nu.
- Zij. Daarvoor hoef je niet verloofd te zijn.
- Hij. Maar dat zijn we toch ook niet?
- Zij. Toe laten we iets nieuws verzinnen, anders gaan we 't zelf geloof 't laatst.
- Hij. Zie je wel dat ik 't nog zover zou brengen.
- Zij. Ba, net of ik meende wat ik zei....
- Hij. Ik evenmin.... Dat is 't makkelijkste der bestaande middelen om uit een situatie te redden.
- Zij. Bewaar me. Hier hoeft niks gered te worden. Wat verbeeld je je?
- Hij. Ik verbeeld me, dat 't veel amusanter is om hier als twee goeie vr ruzie te zitten maken, dan bij elkaar op schoot....
- Zij. Schei uit.... (Er is 'n ogenblik van weldadige rust, de regen klet haardvuur gloeit en zij zit, de ogen half gesloten, als 'n poes te ge van de warmte, die het uitstraalt; dan zegt ze haar oogleden opk om hem, als gemelde poes, daartussen aan te zien): Ik zou wel wille dat je mijn diktaat inschreef.
- Hij. Je kunt ook zonder dat wel 'n kus van me krijgen.
- Zij. Dacht je 'n ogenblik dat ik 't daarom zei....
- Hij. Ja, dat dacht ik een ogenblik. Vin je 't niet vreemd? Anders ik ik altijd zo gauw wat je bedoelt....
- Zij. Verbeeld je je dat?
- Hij. Als 't niet zo was zou je niet zo vaak iets met 'n bedoeling teg zeggen.
- Zij. Och kom....
- Hij. Nu laten we dan aannemen, dat alles wat je tegen me zegt heel geen bedoeling heeft.
- Zij. Je wordt vervelend met je paradoxen. Werkelijk je moest zovee praten.
- Hij. Ik praat alleen om langer 't ogenblik te genieten, waarop ik iets do
- Zij. Iets doen ga. En al pratend vergeet je te doen. (Ze ziet hem l en gedurende 't volgende aan.)
- Hij (id.). Ik vergeet niets.... Ik verschuif alleen.
- Zij. Tot de kans voorbij is.
- Hij. Wat dan nog, die kans kan me zoveel niet schelen. Er komt wel es een avond dat ik alleen met je ben en je.... diktaten kan oversch
- Zij. En waarom zou je het dan wél doen?
- Hij. Dat weet ik nog niet. Misschien is me jou gunst dan minder onversch
- Zij. Je doet te veel moeite dat te laten uitkomen. Ik zou haast geneig te denken dat 't niet zo was.
- Hij. In 't algemeen denk je licht 't vleierendste voor jezelf.
- Zij. Dus ik laat je koud....
- Hij. Als steen, rotsblokken.... wat je verkiest....
- Zij (genietend). Als je nu een kwartiertje voor me ging zitten sch zou je.... (houdt op).
- Hij. Ja, dat zou ik.... misschien ook niet, hè.
- Zij. Waarom zou je het eigenlijk willen?
- Hij. Wel kijk es, zo iets is altijd wel leuk, vooral als je er geen van te veel bij denkt....
- Zij. En wie zegt je dat ik dat niet doen zou?
- Hij. Je flegmatieke aard kennende....
- Zij. Maar jij zou het vast wel!
- Hij. Ik?
- Zij. Ja, want jij denkt letterlik overal bij. Jij denkt en denkt en det praat en praat.... en op 't eind....
- Hij. Maar je bent zelf immers net zo, wie vraagt nou in 's hemels waarom kussen prettig is.... Weet je dat misschien niet!
- Zij. Ik vroeg het alleen, omdat jij zei, dat ik jou zo onverschillig liet.
- Hij. En heeft het daar wat mee te maken? De Chinezen kussen elka wijze van beleefdheid. Bij de Papoeas....
- Zij. Grote genade wat wor je nou gezellig.
- Hij. Ik wil je alleen het overtuigend bewijs leveren, dat je uit dat feil genaamd geen gevolgtrekkingen moet gaan maken omtrent es hi andere waanvoorstelling mijnerzijds.
- Zij. Wat voor iets?
- Hij. Nou verliefdheid of iets wat je zo zou kunnen noemen als 't besto zotte idee, dat je werkelijk voor mekaar geschapen zou zijn, dat he leven, dat je over de wereld rondkegelt je op een goede dag tegen je evenbeeld laat aanlopen. En dan erbij zou zeggen, door middel voor hart of zo, dat dat nou je toekomstige vrouw is. Mooie illusie, on aangenaam eruit wakker te worden, even beroerd als 's morgen een onzure wekker, die aan je oor jengelt.
- Zij (luistert met smaak). En is dat allemaal om me duidelijk te make je niet op mij verliefd bent? Ik zou bang worden.
- Hij. Waarvoor....
- Zij. Dat je 't werd op die manier. Zou je nu niet 'n straatje gaan om om wat kalmer te worden, en terugkomen als Hans er weer is....
- Hij. Ik blijf liever. Ik hou van 't gevaar, omdat ik er bang voor ben. het prettig, bang te zijn. Begrijp je dat?
- Zij. Ik begrijp je zo makkelijk.... Vin je niet, dat dat het gevaar maakt.... (Stilte, je hoort de regen.)
- Hij. Hoor je hoe 't regent buiten.... (Zij zegt niets, na 'n tijdje): Dat tegen de ruiten, om koud bij te worden.... (Stilte weer....)
- Hij. Ik beklag Hans, die daar door moet.... (Stilte.)
- Hij. Toe zeg es wat. Je zit daar maar als 'n poes bij 't vuur en spint. Waar denk je eigenlijk aan?

Ik droom maar zo'n beetje. Ik dacht eraan, dat je eigenlijk helemaal niet bang hoeft te zijn.
(Verwonderd). Waarom niet?
(langzaam). Wel, het moet je zo dui lelijk zijn, hoe dwaas dat is. (Stilte.)
Wat heb je toch? Waarom zeg je niks meer?
(Hij staat op en gaat naar 'r toe. Zij zegt nog steeds niets en zit in 't vuur te kijken.)
(r Naderend, halffluid). Ik ben niet verliefd op je, maar god, ik heb nooit gezien, dat je zo mooi was.
(Zij kijkt op uit 't vuur en ziet hem aan. Op 't zelfde ogenblik komt Hans, zeer nat en met druipende paraplu, binnen.)
s. Brrr. 't Is lekker hier, en droog. Zeg Joop, 't spijt me vreselijk, dat ik 't vergeten was.
Ja 't is wat moois, van morgen beweer je dat je thuis bent en als ik dan goedgelovig genoeg ben...
(tegen Hans). O, kind, 't loopt met straaltjes uit je paraplu. (Hans af.)
Jammer hé, op zo'n spannend moment.
Ja, de stemming is weg! We moeten de volgende keer van voren af aan beginnen.
Als dat waar was, dan...
(Hans weer op, nu zonder paraplu en regenmantel.)
s. Vin je 't vreselijk?
Niet zo, werkelijk interessant gedebatteer. I, kom een andere keer wel es met jou praten.
Op dezelfde manier zeker.
Nee waarachtig niet. Dan werkelijk ernstig. Vanavond was ik bepaald...
n beetje onlogies af en toe. (Wil af gaan.)
Hei, je vergeet je diktaat...
s. Heb je der diktaaten bij gebruikt?
Ja, als argumenten om elkaar naar 't hoofd te gooien. Ik zal dat van jou ook meenemen en schrijf meteen, wat je vanmorgen gemist hebt, bij. Ik zou het je niet aanraden.
Het helpt me nu toch niet meer, het te verdraaien. (Af.)

O. v. D.

VEREENIGINGSLEVEN.

SOCIAAL-TECHNISCHE VEREENIGING VAN DEMOKRATISCHE INGENIEURS EN ARCHITECTEN.

Afdeling Delft.

Openbare Vergadering op Dinsdag 26 October 1920, 8 uur in de Bibliotheek T.H. Spreker: Ir. S. van Hoogstraten, w.i. Onderwerp: „De ontwikkeling het verkeerswezen”, met lichtbeelden.
Tot deze bijeenkomst worden alle belangstellenden uitgenoodigd ter nismaking met de Vereeniging.

De Secretaris: B. D. H. TELLEGEN Bzn.

STUDIEBELANGEN.

CENTRALE COMMISSIE.

Verband met de herziening van het reglement der C.C., meenen we met uitreiken aan de nieuw-ingeschrevenen tot na de vaststelling der wijzigingen te mogen wachten. Wie van het ongewijzigde een exemplaar wensch ontvangen, richt een aanvraag tot den secretaris, Poortlandlaan 20.

Namens de C.C.,
W. F. DE JONG, Secretaris.

STUDENTENBELANGEN.

Nederlanders, leest dit niet!

D.S.V. „ONZE KOLONIEN”.

Woensdag 13 October hield deze vereeniging een voordrachtavond, toegankelijk voor alle nieuw-ingeschrevenen.

FEUILLETON.

DE VERDWENEN ERFGENAAM.

Oorspronkelijke detective roman van Plagiator.

III.

Plotseeling viel zijn oog op de bank tegenover hem, waarop een vrouw zaten was. Zoozeer was hij in gedachten verdiept geweest, dat hij niet eens merkt had, dat er iemand vlak in zijn nabijheid was, die zeer zeker verondersteld werd te worden. Het was een jonge vrouw, of een jong meisje, op het eerste gezicht schoon van uiterlijk.
Jack haar opgemerkt had, nam hij haar eens goed op. Van haar gezicht zag hij weinig zien, daar zij in een boek zat te lezen. Zij had een donkergrijs mantelpak aan, dat haar goed zat, maar klaarblijkelijk veel gebruikt en niet nieuw meer was. Aan haar kleine, welgevormde voeten had zij zwarte lage schoenen. Een parapluie en een dametaschje bevonden zich naast haar. Haar heel gaf den indruk van distinctie, maar niet van grooten welstand. Haar kleding was met smaak gekozen; zij had blijkbaar de gave, die weinige goede vrouwen bezitten, om door groote eenvoud van kleeding haar persoonlijke schoonheid geheel tot haar recht te doen komen. Jack had al deze volgtrekkingen gemaakt en in het maken van verdere gissingen vond hij aangenaam middel om zijn onaangename ideeën te verdrijven. En terwijl zoo bezig was deze dame op een afstand van slechts enkele meters geheel analyseeren, keek zij plotseling uit haar boek op en zag Jack recht in gelaat. Hij schrok er even van, maar was tegelijkertijd zoo geïmpressieerd van dezen blik, dat hij bloosde als een schooljongen. Bij zijn gissingen zag hij zich reeds een denkbeeld gevormd van haar gelaat, maar wat hij nu zien had was zijn verwachting te boven gegaan. Groote, donkere, zachte ogen hadden hem aangekeken, heel even maar. Onder deze oogen was een neusje en een vuurrood mondje met lippen, die tot zoenen uitnodigden, en riltjes in haar wangen en een klein lokje om haar slapen, maar haar heel uitdrukking was zoo droef, dat het gezicht ervan Jack in het geheel niet opvrolijkte, maar daarentegen geheel in harmonie was met Jack's stemming.
 Kort daarop ging zij weg en Jack bleef alleen achter met zijne droeve gedachten. Nu was hij niet sentimenteel aangelegd en als het er op aan kwam zag hij zijn tegenwoordigheid van geest wel. Ook nu bleef hij niet lang

Het bestuur had den heer C. Lekkerkerker, oud-inspecteur van het onderwijs in N.O.-I: uitgenoodigd, te komen spreken over „De zorg voor den buik van den Inlander.” Verslagen over deze voordracht, die hoewel slechts een gedeelte der voedselvoorziening in Indië rakende, ruime perspectieven op economisch gebied opende, kan men in de groote bladen vinden, welker correspondenten beter het belang van dergelijke vraagstukken in den tegenwoordigen tijd bleken in te zien, dan de vele Delftsche studenten, vooral nieuw-ingeschrevenen, die niet op de vergadering aanwezig waren.

Voor een eerste-jaars-lezing was deze avond inderdaad, het dient gezegd, een droevige vertooning. Buiten het bestuur waren er een kleine dertig studenten aanwezig, en dat van meer dan 2300 Nederlandsche studenten.

Waarom, vragen wij ons af, is deze geringe belangstelling te wijten? Aan den spreker of het onderwerp? Dit kunnen wij direct buiten beschouwing laten, de spreker was iemand van erkende capaciteiten op dit gebied, terwijl het onderwerp van den voordracht interessant genoeg en voor de meest algemeene uitwerking vatbaar was.

Lag de schuld hier aan het Bestuur der Vereeniging? Hadden alle leden en eerste jaars niet tijdig een convocatie in de bus gekregen? Waren niet op alle aanplakborden der T.H. aankondigingen opgehangen? Was dat niet genoeg om de aandacht der nieuw-ingeschrevenen op deze lezing te vestigen? Zeker, het uur van aanvang had beter om 8 uur gekozen kunnen worden, daar de eerste-jaars corpsleden tegenwoordig nog laat eten. Maar zou dit een beletsel om te verschijnen zijn geweest?

Neen, het laat zich niet loochenen, dat we hier te doen hebben gehad met het Groote Gebrek, n.l. het gebrek aan belangstelling. In hoeverre dit gebrek nog met andere trappen van ellende, als traagheid en onverstand, gepaard gaat, laat ik daar; maar een feit is het, dat ondanks de publicaties van de dagbladders, ondanks verhalen en geruchten, die over Indië allerwegen de ronde doen, ondanks alle geschetter van opruiers en gesuis van kalmeerende geesten, zelfs ondanks de beschouwingen over de Indische kwestie kortelings in het S.W. gehouden, het overgrote percentage der Delftsche studenten, daarin gesteund door het nieuwe Eerste Jaar, het vooralsnog vertikt om in te zien, dat het streven van Nederlandsche studenten, voor wie in Indië een groote toekomst wacht er op gericht moet zijn zich meer kennis te verwerven omtrent alles, wat maar eenigszins Nederlandsch-Indië raakt. En dat zij, die uit Indië komen, en Indië kennen of meenen te kennen niet beseffen, dat het juist voor hen van groot belang is ook hier te lande van verschillende zijden oordeelen over land en volk, leven en streven van Indië te hooren. Juist zij zullen zich van de verhoudingen van Indië en Nederland een juist begrip kunnen eigen maken, hetgeen in hun latere loopbaan voor de Indisch-Nederlandsche verstandhouding van zoo groot belang kan zijn. En dat zij, die het plan hebben nooit naar Indië te gaan, liever een zelfgenoegzame onwetendheid over de „verre” Oost en West te bewaren, is wel een frappant staaltje van hedendaagsch conservatisme en sjaalmanachtigheid, en daarom dubbel te verwenschen.

En zij, die nog nooit in Indië geweest zijn, maar het plan hebben opgevat daar „eventjes carrière te zullen maken, gauw een auto, veel tantièmes en gauw terug”, zonder moeite gedaan te hebben zich met een greintje praktijk-idealisme een zeker dosis kennis omtrent Indië te hebben laten aanmeten, die wensch ik van harte een in puinstorting van hun trotsch materiele luchtkasteelen toe en 't is te hopen, dat hun te weinig betoonde belangstelling voor de Indische zaak de oorzaak van een overhaaste terugtocht naar 't eigen landje moge zijn.

Heeft de D.S.V. „Onze Koloniën” bestaansrecht?

Het antwoord luidt bevestigend! Want zij stelt ieder Delftsch student in staat, tracht hem althans in staat te stellen zich te vormen tot een waarlijk staatsburger van een koloniale mogendheid.

Is u deze vereeniging te algemeen? Behartigt zij niet één van uw vele heilbijzondere-partij of andere belangetjes? Ziet u geen direct voordeel van 't zaakje of is u de wandeling naar de Bibliotheek der T.H. te vermoeiend? Komt u liever later eens met uw van Indisch geld gekochte cadillac?

Moet daarom de D.S.V. „Onze Koloniën” op de flesch?

Neen! Wanneer gij mee werkt, door uw (kleinen) geldelijken steun, maar meer, veel meer nog door uwe belangstelling. Niet die van enkelingen, maar die van de massa!

Het bestuur der vereeniging heeft besloten door het rondzenden van dubbele briefkaarten aan het eerstejaar, de aandacht nogmaals op het belang van

piekeren, maar het eerste waar hij over dacht was: Waar moet ik naar toe, waar zal ik overnachten?

Het was reeds laat in den namiddag, dus voor alles moest hij een logies opzoeken. Er waren hotels genoeg in Londen maar hij wist wel dat hij in een eerste klas hotel niet toegelaten zou worden zonder bagage. Zijn koffers waren nog onderweg, en een klein handtaschje, met de hoognoodige artikelen had hij in Charing Cross station gedeponneerd. Hij zou dit dus eerst gaan halen en dan op zoek gaan naar een eenvoudig hotel. Bovendien had hij ook niet genoeg geld bij zich om een groot hotel te kunnen betalen.

Zoo gezegd, zoo gedaan. Hij bedacht, dat er wel eenvoudige hotels waren bij Euston Square, dat was ook dicht bij het woonhuis van den heer Barker, en deze zou hij vanavond een briefje schrijven en dit zelf brengen. Een hotel vond hij gauw, Windsor Hotel heette het; het zag er vrij net uit en niet groot. Hij dineerde in het hotel en ging daarna naar de leeskamer om zijn voogd te schrijven. Dit was niet gemakkelijk. Hij begreep zeer goed, dat wanneer hij zelf niets toefal zijn voogd hem ook geen onderhoud meer zou toestaan. De kwestie van het testament liet hem vrij koud, maar hij wilde niet gaarne op deze wijze van zijn voogd, waaraan hij toch veel te danken had, scheiden. Hij besloot om een onderhoud te vragen, liefst nog dezen avond.

Zoodra hij het briefje geschreven had ging hij er mee naar het huis van den heer Barker. De butler, die hem open deed, herkende hem en schudde hem de hand, hij wist natuurlijk niet wat er gebeurd was. Hij vertelde dat de heer Barker uit was, waarheen wist hij niet, en dat hij den volgenden dag naar het continent zou gaan. Jack liet het briefje achter en besloot den volgenden morgen vroeg terug te komen.

Hij ging weer naar zijn hotel en begaf zich vroeg te bed. Midden in den nacht werd hij wakker en dacht dat hij stemmen op de gang hoorde. Plotseeling vernam hij een gil, en toen het slaan van een deur; hij snelde zijn bed uit en maakte zijn kamerdeur open. In den gang was het helder licht, doch hij zag niets bijzonders. Toen keek hij in zijn zitkamer, die naast zijn slaapkamer was gelegen, en daar zag hij tot zijn verwondering een vrouwspersoon. Eerst wilde hij vragen wat zij daar wilde, doch hij bemerkte, dat hij slechts een kamerjapon en pantoffels aan had, en als gentlemen wilde hij zijn excuus vragen voor dit toilet. Maar plotseling verstomde hij, want de dame, die voor hem stond, was niemand anders dan de jonge vrouw, die in het park tegenover hem had gezeten.

(Wordt vervolgd.)

deze kwestie te vestigen. Er wordt dan verwacht, dat de massa voldoende zal zijn wakker geschud en vele briefkaarten waarop aangifte voor lidmaatschap het secretariaat mogen bereiken Ook ni. euwe leden, oudere studenten, zullen zeer worden gewaardeerd. Het bestuur stelt zich voor, dit seizoen nog een zestal lezingen of debatingavonden te organiseeren. Het spreekt vanzelf, dat hiervoor de meest vooraanstaande personen op verschillend gebied worden aangezocht; hierover hooft het bestuur spoedig publicaties te kunnen doen.

Mocht deze poging tot het wekken van belangstelling mislukken, dan schande over U, Delftsche Studenten, a.s. ingenieurs, waaraan ons Indië zoo dringend behoefte heeft, door uwe laksheid en gebrek aan interesse zal dan deze vereeniging, die met uwe hulp van zoo groot belang kon zijn, uit de Delftsche Studentenwereld gaan verdwijnen.

Dus „levée en massa” of... liquidatie!

v. S.

FAMILIEBERICHTEN.

B. ENGAGEMENTEN.

H. J. Meerkamp van Embden, cand. scheik. ing.

Oude Delft 21.

Annie Hoetink.

Gr. Hertoginnelaan 108, Den Haag. Ontvangdag: 31 October 3—4½ uur.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AANVANG COLLEGES EN OEFENINGEN.

De hoogleeraar G. A. de Vries Broekman, c.i., is verhinderd tot nadere aankondiging college te geven wegens ongesteldheid.

De colleges van den hoogleeraar Dr. W. J. de Haas zijn aangevangen Woensdag 20 October. De aanvang van het college B, op Donderdag, zal nader worden bekend gemaakt.

De teekenoefeningen van den hoogleeraar Dr. P. J. H. Baudet zijn aangevangen Vrijdag 22 October.

Het college Analyse E₂ van den hoogleeraar Dr. J. A. Schouten, e.i., is aangevangen Woensdag 20 October.

De colleges van den hoogleeraar Dr. L. H. Siertsema zijn aangevangen Dinsdag 19 October.

PROPAEDEUTISCHE EXAMENS NA DE ZOMERVACANTIE 1922

Geslaagd voor:

C. P. Gilde

H. Mak
K. W. Moerman
C. A. J. Pulles

B. E. van Bruggen
P. G. van Kuijk

A. P. Bruch
M. E. M. van Bulck
H. de Fouw
W. Gerritsen
G. P. de Haas

A. H. Belinfante
J. A. Beukers
Mej. H. C. van Brugge
A. J. P. van der Burgh
L. Cohen
J. Deinema
E. B. Elsbach
J. Feikema
J. J. A. Floor
H. Harmens
J. H. Heimel
Mej. M. A. H. van Hout
G. H. W. Jacobs

C. H. Edelman
P. H. de Jong
G. A. F. Kwantes

Civiel-Ingenieur:

J. J. van Wouw

Werktuigkundig Ingenieur:

D. Spork
J. E. Stork
F. C. Rauwenhoff

Scheepsbouwkundig Ingenieur:

J. W. Dröge
W. Hildernisse

Electrotechnisch Ingenieur:

P. J. M. J. van Hellenberg Hubar
R. J. Houwen
M. van der Kooij

Scheikundig Ingenieur:

G. Jannink
P. Kuiper
P. C. Lammerts van Bueren
K. W. H. Leeftang
F. J. G. de Leeuw
J. van Loon
H. van der Meijden
Mej. G. J. v. d. Molen
J. D. Nienhuis
A. W. Notenboom
B. L. Ongkiehong
H. J. W. Reus

Mijnningenieur:

J. A. C. ter Meulen
W. van Olden
L. T. A. Potjes

B. van Rhijn
M. J. Riemersma
J. F. Rietveld
P. H. van Roon
A. J. Rijken
Mej. G. P. S. Scho
A. Sens
A. W. van Seters
H. A. D. Toen
T. Tromp
F. Visser 't Hooft
J. C. P. Voss
D. Wechelaar

G. C. J. van Tilb
G. H. J. M. Verlij
J. C. Gijsberts

De examens zijn hiermede afgelopen.

ADVERTENTIE.

INDIAN MOTOREN

7—9 P.K. electrisch, type 1921, uit voorraad leverbaar,

ver beneden den prijs,
en **HARLEY'S**
met liggende Cylinders.

H. VUURMAN,
Annastraat 2c, Delft.

UITZENDING van DINERS in verwarmde bussen.

Dagelijks NASSI GORENG
bij vooruitbestelling.

Jacht- en Vischschotels.

Aanbevelend,

Chr. F. RUTER, Oude Delft 120.

DRUKWERK

zoals 't behoort:
„af” en... op tijd.

Naamlooze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 = Telefoon 247

TOT f 40.- BETAAL IK VOOR

net gedragen Heeren-Colbert-Costuums.
Koopt ook Winterjassen en Pantalons, etc.

Brieven onder No. 38, S.-W. Bur. van dit Blad.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. Binnenwatersloot.

VOORHANDEN:

Teekentafels en Teekenborden

met en zonder parallelgeleiding.

A. J. PRINS, Choorstraat 4.
PRACTISCHE
TEEKENTAFELS.
Dictaat-Cahiers, Passerdoozen.

HEDEN VERSCHEEN:

Productie en Maatschappelijk Leven

Sociaal-Economische Beschouwing

door Ir. BOUWE BÖLGER.

Groot 208 bladzijden, groot 8°.

Prijs ing. f 3,40. Prijs geb. f 4

De schrijver behandelt in dit boek: De meene grondslagen van onze samenleving. — schouwingen over de productie. — De vestigingsplaats der nijverheid. — De arbeidstijd. — organisatie van de productie in maatschappelijk verband. — De inwendige sociaal-economische organisatie van het bedrijf. — Het arbeidsloosheid. Het boek is in boeienden stijl geschreven en behandelt de meest brandende vraagstukken den tegenwoordigen tijd, als socialisatie, Taalstelsel enz. enz.

De heer Bölger werd indertijd bekroond met zijn antwoord op een door de afdeling der meene wetenschappen aan de T. H. te Delft geschreven prijsvraag, betreffende een uiteenzetting van de theorie van de standplaats der nijverheid.

Voorhanden bij de

TECHN. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. Binnenwatersloot.

VOORHANDEN:

DOOZEN POSTPAPIER
EN ENVELOPPEN
BLOCS SCHRIJFPAPIER,
RINGBOEKEN,
Losbladige Notitieboekjes enz.